

Acte de lliurament de les Medalles d'Honor i dels Premis Carles Ferrer Salat

MNAC, Barcelona, 07 d'octubre de 2011

Molt Honorable president de la Generalitat; resta d'autoritats –ja mencionades anteriorment-
Amics i amigues.

A Foment del Treball, la patronal catalana, som conscients de com de complicada és la situació econòmica del país: les prediccions apunten una recuperació més lenta del que voldríem. Foment, com a representant de l'empresariat català, som també coneixedors de que moltes empreses del país estan fent les coses bé, estan complint amb la part que els toca en un context i en un marc gens favorables.

Sabem que hi ha moltes empreses que estan fent un molt bon treball i en tenim un exemple ben clar en les corporacions i els empresaris que aquesta nit han recollit aquests merescuts reconeixements. Els empresaris tenim per al futur més immediat reptes difícils. També Catalunya en té. Permetin-me parlar breument d'alguns aspectes que considero importants.

A Catalunya, podem perdre més de cent empreses cada mes. Aquest 2011, encapçalem el rànquing de processos concursals i les dades mostren que en els darrers temps al país entren en concurs més de 300 empreses cada trimestre. La situació és insostenible: es destrueixen més empreses de les que som capaços de crear. Es destrueixen, per tant, més llocs de treball dels que som capaços de crear i ens situen amb una taxa d'atur prevista per a l'any 2012 de prop del 22%, especialment amb unes xifres d'aturats entre els joves amb taxes del 43% que com a país no ens podem permetre.

L'any 2011 el tancarem amb una situació d'estancament. Es retallen les nostres expectatives de creixement per al 2012 i se situen en només un 1%. I ja sabem que només a partir d'un creixement superior al 2% comencem a crear ocupació. En aquest context deteriorat és important que mantinguem una bona dosi de confiança en nosaltres mateixos, perquè hi ha indicadors que ens permeten tenir esperança.

Les exportacions han crescut a Catalunya un 17% el darrer any i uns 10 milions de turistes han visitat Catalunya aquest 2011: un 4% més que l'any passat que, a més a més, han incrementat en un 9% la seva despesa mitjana.

Sabem que a nivell estructural, a nivell intern, necessitem unes reformes profundes i clares per poder aixecar el vol. La realitat fa evident que per estimular l'economia i que les empreses puguem crear llocs de treball cal més seguretat jurídica, un sistema fiscal millor i major flexibilitat del marc laboral.

Els empresaris no podem realitzar plenament la nostra activitat amb tanta càrrega normativa i amb un marc legislatiu tan variable i ben sovint contradictori. No podem ser més competitius si som un dels indrets del món amb els impostos més elevats. En aquest sentit, és necessària una reforma fiscal que ens dugui a una reducció real de les càrregues sobre salaris i empreses. De la mateixa manera, cal una reforma de les relacions laborals real i decidida.

Hem de seguir reduint el dèficit públic i hem d'incrementar la productivitat. I, a més, és essencial que resolguem aviat el problema de l'accés al finançament. En relació amb això, cal disminuir tant com sigui possible els alts índexs de morositat sobretot del sector públic.

En un moment complicat com el que vivim en què és fàcil caure en el desànim, hem de subratllar allò que es fa bé i sobretot hem de prendre les mesures necessàries per capgirar la situació. Hem de deixar de banda manies particulars i hem de treballar plegats pel veritable objectiu prioritari: la recuperació del país.

A Catalunya especialment s'estan prenent decisions difícils i que són necessàries; ho reconeixem al Govern: President, us reconeixem l'exercici de responsabilitat que demostreu quan preneu decisions doloroses i impopulars perquè considereu que el país les necessita. Ara bé, no ens queda marge ja per a ambigüitats, improvisacions o canvis de ritme. Avui ja no està en joc només la credibilitat d'un govern o de la classe política, sinó que avui sobretot està en dubte la credibilitat de tot un país.

Vivim una crisi de confiança i la confiança només la podrem recuperar si som coherents i constants. Les actituds arbitràries i les contradiccions ens condueixen al desconcert.

A Foment del Treball estem sempre predisposats a trobar acords perquè són una major garantia d'èxit i eviten disputes partidistes estèrils. Un exemple de com hem de treballar és la demanda unànime que hem sabut fer del Corredor Mediterrani. És una mostra de la manera correcta de fer les coses i esperem que el proper 19 d'octubre la Comissió Europea digui que inclou el Corredor Mediterrani entre les seves infraestructures prioritàries i validi l'esforç conjunt que hem fet. Els empresaris ens hem unit i alhora hem fet costat als nostres representants institucionals en la demanda d'una xarxa vital per a la competitivitat i el progrés.

Hem escoltat amb molt d'interès la intervenció del senyor Amrani, que ens ha mostrat a la perfecció tot el potencial que tenim a la zona mediterrània. Ho sabem i, ara, hem de

treballar plegats perquè Barcelona sigui la veritable capital econòmica i social de la Mediterrània. La conca mediterrània ha estat sempre l'àmbit natural de Catalunya i en ella tenim en el present i en el futur moltes oportunitats de progrés.

Foment del Treball, des de l'any 1771, és patrimoni de la ciutadania catalana i és la casa comuna de tot l'empresariat. Foment del Treball és independent. Hem viscut i protagonitzat en 240 anys d'història molts canvis. Hem viscut èpoques de gran bonança i també crisis polítiques i econòmiques. Hem viscut monarquies, repúbliques, restauracions, dictadures i –feliçment- democràcia. Hem viscut diverses vegades l'esfondrament d'un model d'Estat i l'aixecament d'un altre. Les hem vist de tots colors.

El Foment del Treball té com a institució una valuosa experiència acumulada i una història que li permet ser independent de qualsevol moda passatgera o tendència ocasional. I per això tenim la credibilitat i la llibertat per defensar allò que respon als interessos de l'empresariat, que sens dubte convergeixen amb l'interès general que és el progrés de Catalunya. Des d'aquesta independència, Foment del Treball defensa avui un nou model de relació fiscal entre Catalunya i l'Administració Central que ens permeti ser solidaris sense que ens resti competitivitat. No és just que resulti perjudicat qui més aporta.

Foment del Treball defensa la unitat de mercat, perquè creiem que és imprescindible per al progrés de Catalunya i les seves empreses. De fet, el 60% de la producció catalana té com a destí el mercat espanyol.

En els darrers mesos en què s'ha obert el debat sobre el nou model de finançament he recordat que Foment del Treball va abanderar l'any 1899 la demanda d'un concert econòmic per a Catalunya. En aquells moments, el Govern de l'Estat va incomplir els seus compromisos i va decebre les expectatives lògiques dels empresaris catalans. A dia d'avui, esperem que, d'una banda, s'entengui la necessitat raonable d'un nou model de finançament, i, de l'altra banda, no serveixi aquesta necessitat d'excusa per a provocar tensions innecessàries.

Vull acabar la meva intervenció apel·lant un cop més a la unitat. Hem d'aprofitar aquests moments d'incerteses per aprendre dels nostres errors i fer les coses millor. I ho podem fer.

Els diferents agents socials i les administracions hem d'adaptar el nostre model de funcionament i la nostra manera de relacionar-nos entre nosaltres. A dia d'avui, els empresaris hem de seguir donant exemple d'ètica, compromís i eficàcia. A dia d'avui, és el moment que tots els empresaris anem plegats. I cal que els sindicats ens entenguin, aprenguem les diferències i que junts trobem un espai de complicitat per superar aquesta situació greu i insolidària.

Finalment voldria recordar que els empresaris som optimistes amb la nostra feina, solidaris amb el món del treball i compromesos amb els joves.

Moltes gràcies.

Joaquim Gay de Montellà
President de Foment del Treball